

Z V O N

148 Main St. - New Rochelle, NY 10802
P.O.Box 639 - Tel.: (914) 636-4225.

23. dubna
sv. Vojtěcha

PASTORÁLNÍ KONSTITUCE O CÍRKVI V DNEŠNÍM SVĚTĚ

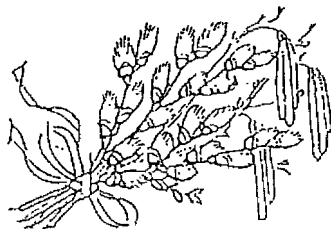
Vtělené Slovo a lidská vzájemnost

Bůh stvořil lidi ne proto, aby žili osamocně, ale aby vytvořili společenskou jednotu; stejně tak si "neprál posvětit a spasit lidi jednotlivě, bez jakýchkoliv vzájemných vztahů, nýbrž chtěl z nich vytvořit lid, který by ho opravdově vyznával a jemu svatě sloužil." Od samého počátku dějin spásy on sám si vyvolil lidi nejen jako jednotlivce, ale jako členy určitého společenství. Uváděje ve známost svůj úradek nazval Bůh tyto vyvolené "svůj lid", s nímž nadto uzavřel na Sinaji smlouvu.

Tento ráz pospolitosti se dílem Ježíše Krista zdokonaluje a dovršuje. Samo vtělené Slovo se chtělo účastnit společenského života lidí. Byl přítomen na svatbě v Káně, vstoupil do Zacheova domu, jedl s celníky a hříšníky. Když zjevoval Otcovu lásku a vznešené povolání člověka, poukazyval na nejobyčejnější společenské skutečnosti člověka a používal rčení a obrazů z každodenního života. Dobrovolně se podřídil zákonům své vlasti, a tak posvětil lidské a především rodinné vztahy, z nichž povstává společenské soužití. Chtěl vést život řemeslníka své doby a svého kraje.

Ve svých kázáních jasně přikázal svým synům, aby se k sobě navzájem chovali jako bratři. Ve své modlitbě prosil, aby všichni jeho učedníci byli "jedno". Ba on, Vykupitel všech, sám sebe vydal za všechny až na smrt. "Nikdo nemá větší lásku, než je ta, aby někdo položil svůj život za své přátele." Apoštolům pak přikázal hlásat poselství

RADOSTNÉ
MILOSTIPLNÉ
A POŽEHNANÉ
VELIKONOCE
VŠEM MILOVANÝM
KRAJANŮM
Z PLNA SRDCE
PŘEJE
Z V O N

evangelia všem národům, aby se z lidstva stala Boží rodina, v níž naplnění zákona bude láska.

Prvorozený mezi mnoha bratry ustanovil mezi všemi, kdo jej vírou a láskou přijmou, po své smrti a zmrtvýchvstání, darem svého Ducha nové bratrské společenství, ve svém těle totiž, to je v církvi, v němž všichni si jsou navzájem údy a prokazují si dle různosti darů vzájemnou službu.

Tato vzájemnost má stále růst až do onoho dne, kdy bude dovršena a kdy lidé skrze milost spasení, jako jedna rodina Bohem a Kristem bratrem milovaná, vzdají dokonalou slávu Bohu.

(pokračování)

ŠŤASTNÍ TÍ, KTORÝCH NIEKTO ČAKÁ

Pane, akí nešťastní sú tí, ktorých nikto nečaká, ktorí majú iba kolegov a susedov, spoločníkov, nadriadených a podriadených, ale nemajú nikoho, koho srdce by počítalo hodiny a minúty do nasledujúceho stretnutia a pritúlilo ich.

Sú sami a cítia sa opustení aj v preplnených kinách a nabitých električkách.

Pane, akí šťastní tí, ktorých niekto čaká. Šťastní, že majú aspoň jedného človeka, ktorému môžu všetko povedať a sa mu z dôveriť.

Pane, Ty si veľký Čakajúci.

Vyčkávanie milujúcich sa ľudí je len slabým odleskom tvojho čakania. Naše srdce sa čakaním rýchle unaví; naša láska čoskoro ochladne kým tvoja láska neprestajne bdie. Ty na nás čakáš v našich jasných i temných chvíľach, vždy a všade.

Čakáš, že konečne predsa len prídeme k tebe, ustatí, ale šťastní, že sme Ťa našli.

Pane, ďakujem ti za čakanie všetkých sa milujúcich ľudí. Kto sa stretol s tebou, toho pritúliš a miluješ, aj vtedy, keď ho všetci opustili.

(Roth)

"Kdo nemiluje, nepoznal Boha, pretože Bůh je láska" (I. Jan 4,8)

* * *

VŠETCI SME BRATIA - JSME JEDNA RODINA - VŠICHNI JSME BRATŘI

SEDMÉ a DESÁTÉ PŘIKÁZÁNÍ

* Jak stanovíme, zda hřích proti sedmému přikázání je těžký, nebo lehký?

Zda hřích proti sedmému přikázání je těžký, nebo lehký, stanovíme obvykle podle velikosti škody, která byla způsobena jednotlivci nebo společnosti. Obyčejně se hřích považuje za těžký, jestliže způsobená škoda se rovná mzdě poškozeného za jeden den.

* Za jakých okolností vzniká povinnost nahradit způsobenou škodu?

Povinnost k úplné náhradě vzniká, kdykoliv byla porušena spravedlnost. Kdo spáchal nespravedlnost, je ve svědomí vázán vrátit věc, kterou protiprávně má u sebe, zadržuje ji nebo ji zničil, a to v hodnotě, jakou měla, když ji odcizil, popřípadě i s jejím přirozeným přírůstkem. Uprímná vůle nahradit způsobenou škodu je naprosto potřebná k tomu, aby viník dostal rozhřešení od hříchu proti spravedlnosti. Nemůže-li však najít osobu, které způsobil škodu, nebo jejího dědice, je povinen dát odcizenou věc nebo její hodnotu chudým nebo toho užít na jiný dobročinný účel.

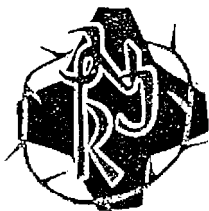
* Co učí církev o právu na soukromé vlastnictví?

Církev učí, že právo na soukromé vlastnictví je právo přirozené a nezczizitelné. To ovšem neznamená, že člověk smí se svým majetkem nakládat, jak se mu zlíbí. Je špatné, když ho promrhává, když ho užívá nesprávným způsobem nebo tak, že působí škodu druhému. Dobro společnosti může také někdy žádat, abychom se zřekli vlastnictví nad jistou věcí, ale pak máme právo na odškodnění.

Základní omyl komunismu je jeho bezbožecké hmotářství. Ale bloudí též, a to velmi těžce, když popírá přirozené právo člověka na soukromé vlastnictví.

*Když mu spálali,
on jím to spáláním neoplácel,*

+++
*když musel tepět,
nehořel pomstou.*

Není jasot naší liturgie nad Kristovým vítězstvím popřením Kristova kříže? Není to triumfalismus? To je dobře si připomenout i uprostřed velikonoční radosti. Aby naše nadšení opravdu nebylo jen povrchní, musíme si uvědomit, za jakou cenu Kristus vítězí. V jasotu velikonoce nám nesmí zaniknout vážnost Velkého pátku a mlčení Bílé soboty.

O.Š.O.P.

Ú M Y S L Y na M Š E S V A T Ě :

1. Za zemřelého Franka Vaska - manželka a děti
- Za zemř. Jana Gašparíka - manželka a děti
2. Za zemřelé rodiče Dr. Marka a Marii Weirichovy - manželé Brotánkovi a Weirichovi s rod.
- Za zomrelého Ludevíta Filu - manž. Tomečkovi
3. Za zemřelé rodiče - paní Anna Borek Dohalská
- Za zemřelou Ludmilu Černou
4. Za zemřelého Jana Valovčíka - jeho manželka
- Za zdraví, Boží ochranu a požehnání mamince k 90tým Narozeninám - pan Frant. Josefík
5. Za zomrelého manžela a živých a mrtvých členov rodín Cicákovek a Gluvňovej - pí. Mary Gluvňa
6. Za zesnulého Dr. Josefa F. Špačka s chotí - děti
- Za zomrelého Ludevíta Filu - rodina Kubelkova
7. Za zomrelých rodičov z oboch strán a brata Milana - manželia Abrahámovi
- Za zomrelých rodičov Michala a Máriu Orolin - paní Anna Chmura
8. Za zomrelého Jana Valovčíka - jeho manželka
- Za zemř. sestru a švagra Štefana a Máriu Jakubčo - pí. A. Chmura
9. Za zdraví, Boží ochranu a požehnání paní Olgy Valovčikové
- Za zomr. brata a švagrinu Michala a Máriu Orolin - pí Anna Chmura
10. Za zemřelého tatínka Dr. Marko Weiricha - děti s rodinami
- Za zemřelého Jana Okénku - paní Anna Vasková
11. Za zemřelou Růženku Dattschenko - paní Zdenka Rinus
- Za zemřelého Ludevíta Filu - paní Anna Vasková
12. Za zemř. manžela a živé a zemř. členy rodiny Benáčkovy z obou stran - paní Anička Benáčkova
- Za zemřelého Franka Vunčáka - paní Tonka Hábek
13. Za zomrelého Ludevíta Filu - paní Lydia Dobošová
- Za zomrelého Ludevíta Filu - paní Vlasta Macků
14. Za živou a zemř. rodinu Dobošovu z obou stran - pí. L. Dobošová
- Za zomrelú sestru Liviu Maleckú - paní Jolana Beharková
15. Za zemřelého manžela a za celou rodinu - paní Jarmila Štekrová
- Za zemřelou Alžbétu Bergerovu - její manžel
- Za zemřelou Annu Hindrovu - její manžel a dcera
16. Za zemř. dědečka a babičku Slováčkovy - rodina Malíkova
18. Za zemřelé rodiče Josefa a Marii Škrhovy - sl. Mary Ann Škrha
19. Za zemř. manžela, rodiče, bratra a sestru - paní Růžena Bunžová
- Za Krajanskou rodinu
20. Za zemřelého Ferninanda Peroutku - manželé Stránští
- Za zomrelých rodičov Karola a Annu Magulových - manželia Magulovi
21. Na dobrý úmysl - rodina Pecháčkova

21. Za zomrelých rodičov Jozefa a Katerinu Pastier - manželía Magulovi
22. Za zemrelého Jana Hudečka - pani Lydia Dobošová
 - Za zomrelého brata Jozefa - manželía Magulovi
23. Za dobré priátele, ktorí mi pomohli oslaviť Sedmdesiatku - pí. L. Doboš
 - Za zomrelých starých rodičov z oboch strán - manželía Magulovi
24. Za zemrelé Jana a Marii Gajdošíkovy - pani Josefa Pavlicová
 - Za zemr. Jana Gajdošíka, manželku a celou rodinu - pí. J. Pavlicová
25. Za zemrelého tatínka Pavla Cipko - manželé Jerry a Mary Otrubovi
 - Za zemrelou manželku a maminku Hedviku - p. Josef Patričný a syn
26. Za zemrelou manželku a maminku, a za rodiče a príbuzné z obou
 - ~~stran - Dr. Vladimír Dostál s rodinou~~
 - Za Krajskú rodinu
27. Za zomrelého brata Ludovíta Filu - manželía Filovi
 - Za zemrelého Františka Šťastného - rodina Jelínkova
28. Za živou a zemrelou rodinu Petrášovu - manželé Filovi
 - Za zemrelou Marii Čudovu - rodina Jelínkova
29. Za zomrelého Ludovíta Filu - rodina Petrášova a rodina Jones
 - Za rodinu Pecháčkovu - manželé Pecháčkovi
30. Za zemrelého Pavla Cipko - rodina Otrubova
 - Za rodiče, sourozence, príbuzné a dobrodince

Pane,
vtej do nás
Ducha své lásky,
když jsi nás nasýtil
velikonočními tajemstvími.

ZEMŘELI: Panu F. Filovi bratr Ludvík - MUDr.
Anna Mašínová - Julia Wasyleniuk - Marie Ja-
kubcová a Sofie Novotný. - Zarmouceným po-
zůstalým vyslovujeme upřímnou soustrast a
modlíme se: "Abys nám šťastné shledání s
našimi zesnulými dopřál, prosíme tě, vyslyš nás

MODLEME SE ZA NAŠE NEMOCNÉ !

SVÁTOSTÍ MANŽELSTVÍ své životy spojili: Tomáš Haring a Christine Bja-
ček. "Abys tyto novomanžele v lásce a svornosti zachovati ráčil,
prosíme tě, vyslyš nás!"

Paní Antoinette Záříšová se dožívá PĚTASEDMDESÁTKY. Paní Božena
Lopaurová SEDMDESÁTKY, paní Irene Kelbel a MUDr George Pitra PADE-
SÁTKY. Z plna srdce jim blahopřejeme a do mnoha dalších let na Pánu
vyprošujeme dobré a trvalé zdraví, vždy veselou mysl, Boží ochranu a
hojné požehnání.

Kéž dobrotivý Pán Bůh odplatí zdravím, pozemskými statky a hojným
požehnáním všem, kdo s ochotou a radostnou obětavostí pracovali na
Masopustní zábavě! Zvláštní dík patří neúnavným kuchařkám a všem,
kdo přispěli do Tomboly a do Bufetu.

8., 9. a 10. dubna (7:30 - 9:00 hod. večer)

PŘEDVELIKONOČNÍ DUCHOVNÍ OBNOVA

v dolním kostele P. Marie Karmelské v Astorii.

(Káže: Otec Jiří Kašný.)

VELIKONOČNÍ OBŘADY SVATÉHO TÝDNE:

Zel. čtvrtek 7:00 - Vel. pátek 6:30 - Bílá sobota 7:00

* * *

SVATÝ VOJTĚCH - Po smrti řečeného biskupa se sešel opuštěný lid s vládcem oné země a bedlivě hledali, kdo by měl nastoupit na jeho místo. Všichni odpověděli z nebeské inspirace: "Vojtěch a žádný jiný. U něho je v souladu jednání, způsob života, urozenost i bohatství." Po svěcení na biskupa přišel Vojtěch bos do Prahy, byl tam všemi přijat s úctou a radostí a posazen na biskupský stolec. Po všechny dny svého episkopátu sloužil Bohu jako věrný a moudrý sluha. Církevní majetek rozděloval ve čtyři části: jednu užíval pro kostel, druhou na potřeby kanovníků, třetí pro chudé a čtvrtou vyhradil pro sebe a na prospěch chudých. Každý den míval u svého stolu 12 chudých, které ke cti apoštolů živil, sebe však krušil posty a modlitbami, zvláště za noci. Jeho lůžko stálo ustláno, nikdy však na něm nespočíval, nýbrž na holé zemi s hlavou kamenem podloženou. Navštěvoval nemocné a uvězněné a neoddával se žádným požitkům. Vlastní rukou obdělával pole a tak si získával obživu. Od poslední večerní modlitby po první modlitbu ranní nevyšlo z jeho úst slovo. Po první ranní modlitbě naslouchal záležitostem chudých. Jestliže však byl prost péče o jiné, tehdy až do mše zpíval Davidovy žalmy. Když byl v infuli, oblečen na mši, nepromluvil slova se žádným člověkem. Po mši se zabýval prací rukou nebo pokračoval se svými kaplany v svatě četbě. V takové "prázdní" trávil dlouhý den a v takovém zaměstnání celou noc. Takové byly jeho mravy, takové bylo jeho úsilí, takový byl cíl jeho života. Mezi tímto svatým chováním neustále kázal a mířil k výšinám jen tak vysoko, aby neztratil se zřetele malost bližních, a se slabostí bližních se srovnával jen tak dalece, aby nepřestával směřovat k výšinám. Jednotlivcům se přibližoval svým soucitem, za všechny se oddával kontemplaci. Tak dobře uměl rozlišovat své jednání, že mu bylo vlastní jak spravedlivě radící slitování, tak síla laskavě sloužit žákům.

Jakub de Voragine: LEGENDA AUREA - úryvek

Odpadlý kňaz mu odpovedal:

- Dostojný pane, ani si neviete predstaviť, ako účinkoval na mňa váš včerajší láskavý list. Nemyslel som, že sa stretnem s takou veľkodušnosťou a takou šlachetnosťou u človeka, ktorý je mi verejným odporcom. Veď sa predsa len nedá zaprieť, že Vy, dostojný pane, bojujete proti mojím a ja proti vašim zásadám. Ale i v tomto boji ukazujete mi úprimnú lásku a podávate mi pomocnú ruku v mojom súžení...

A podpísal sa: ... s najúctivejšou vďakou Váš oddaný sluha a priateľ.

Don Bosko písal pastorovi i druhý veľmi láskavý list. Pastor niekoľko ráz aj navštívil Don Boska v ústave. Všetko si poprezeral. Dlho a dlho sa zhovárali. Pastor aj uznal svoju chybu, ale vrátiť sa nevrátil do Cirkvi. Bol zapletený s nejakou ženou a tej sa neopovážil o návrate do Cirkvi ani len muknúť. Don Bosko bol ochotný tej žene zaopatriť nejaké slušné živobytie, ale všetko bolo márne. Chyby sa ľahko páchajú, ale ťažko, preťažko napravujú.

Don Bosko mu však ešte i potom písal a uistil ho, že túži jedine po spáse jeho duše, že je hotový priniesť zaňho všetky hmotné i duševné obete, len aby mu dopomohol k spáse.

Pastor umrel nečakane a náhle na porážku. Môže byť, že aspoň v poslednej chvíli si ešte spomenul na Don Boskove slová a tak azda našiel u Boha milosrdenstvo.

Druhý takýto nešťastný odpadlík, kňaz, bol Anton Grignaschi, ktorý sa oddal špiritizmu. Išiel s tým tak ďaleko, že sa na konci vyhlasoval za Krista. Pre tieto bláznivé veci a bohorúhavé reči ho z Turína vyhnali. Usadil sa v dedinke Viarigi a strhol so sebou veľa ľahkomyseľných ľudí. Don Bosko ho chcel zachrániť. Neľutoval čas, prácu, námahu, čo na to vynaložil. Ale márne. Keď Grignaschiho prívrženci popáchali všelijaké pochabosti, Grignaschi, ako ich vodca, bol zatvorený a odsúdený na sedem rokov do ivrejskej pevnosti. Don Bosko i ta chodieval za ním, aby ho obrátil, ale hodina milosti ešte neprišla.

On sám bol dosť zatvrdlivý, ale jeho zblúdené ovce ešte zatvrdlivejšie. Chodili ta rozliční misionári. Chodili ta biskupi z Casale a z Asti. Astský biskup tam kázal celé dva týždne. Ale špiritisti ostali špiritistami. Konečne požiadali aj Don Boska o misie. Vodcovia sekty sa však uzohovorili, že i jeho misie zmária, čo by sa čo robilo. Usporiadali teda cez misie rozličné vábivé kratochvile, tance a zábavy. Don Bosko kázaval zavčasu ráno a neskoro večer. Keď prvý raz vyšiel na kazateľnicu, bolo v kostele iba pár ľudí. Don Bosko im blahoželal, že sú pevní vo viere, a na konci povedal, že kto sa milosti Božej tvrdošijne spiera, toho môže Boh veľmi ľahko potrestať i náhlou smrťou, takže nebude mať času na

pokánie, i keby chcel.

Tretí den vyzval Don Bosko prítomných, aby i oni upozornili svojich spoluobčanov, že Pán Boh si ich privedie na kázne i proti ich vôli. Potom ich požiadal, aby sa pomodlili Otčenáš za toho, čo v obci prvý umrie. Tieto slová sa, pravda, hneď rozniesli po celej dedine a okolí. V ten istý deň bola v obci i veľká tanečná zábava, ktorá trvala dlho do noci. Ale keď práve najlepšie skákali a výskali, nastal poplach a všetko umĺklo. Hlavnému poriadateľovi zábavy prišlo zle, hrozne zle. Utekali po farára. Farár dobehol, ale neskoro. Našiel ho už mŕtveho. To stačilo. Pri raňajšej kázni nezmienil sa Don Bosko o udalosti ani slovom. Vyzval však veriacich:

- Pomodlieme sa Otčenáš, Zdravas a Odpočinitie večné za Božie milosrdenstvo pre toho, ktorý dnes v noci umrel.

Potom pomaly, slovo za slovom modlil sa Otčenáš. Dojem bol ohromujúci. Od toho dňa kostol bol nabitý ľuďmi a z 3.000 obyvateľov nebolo ani jediného, ktorý by sa nebol zmieril s Pánom Bohom a Cirkvou pri misiách.

(Albertí-Jur, Koza Matějov: DON BOSKO)

* * *

Josef Lada: D Ě T E M

Byl jednou jeden dědeček a ten bydlil v lese. Jedenkrát šel na houby a našel krásnou truhličku. A šel dál a našel klíč a tím klíčem otevřel tu truhličku. V té truhličce byl krásný kožíšek. Vzal kožíšek na sebe, ale byl mu krátký. Kdyby byl kožíšek delší, byla by delší i pohádka...

* * *

PODPORUJME NAŠE PODNIKY - NAŠE OBCHODNÍKY - NAŠE ŽIVNOSTNÍKY